

Αἰχὺλε. ταῦτα ἡ λέγει ἐπειδὴ τοῖς τοῖς ὀνόμασιν Αἰ-
χὺλος ἐκέρχεται. ὁ κτύπον δὲ ποτε λῆσι. ὁ δὲ ἐξ ἧς φωνῆς ἀ-
μυνομένης τετέστι τῆς Εὐειπίδους ἀμυνομένης ἡ ἰππο-
δάμονα ῥήματα τῆς φρενοτέκνης ἀνδρὸς τετέστι τῆς Αἰ-
χὺλε. Φείξας δὲ αὐτοκόμῃ. ἡ σὺ εἶπεν ὀργισθεῖς, ὡ-
σπερ σὺς. πᾶν δὲ τὸ ὀπισκυνῶν καὶ πολεμεῖται. εἰς ἐν ᾧ συ-
νήσαντο οὐδὲ ἀμφοτέρως τὰς Ομηρικὰς εἰκόνας, πῶς τε
ὁ πῶς λέοντος ἐν πῶ λασταύχονα χαίαν, καὶ ἡ ὁπὶ τῆς σὺς.
Επισκυνῶν σὺν ἀγῶν. Ομηρος. πᾶν δὲ τὸ ὀπισκυνῶν
κῆρυξ ἔλκετο ὡς καλύπτων. ὁ δὲ τὰς ὀφρὺς δέρμα. καὶ
μετὰ θῆσιν τῆς λείας. σκύλος γὰρ λέγει ὁ δέρμα. ἐνθα
ὁ σκυλοδέντης ὡς βυρβόρην. ὁ δὲ πᾶν τῶν ὀφθαλμῶν

μέρος. ἢ τοῖς δέρμα. τὸ σαυροφρύονα τῆς μετὰ πρὸς ὄφιν καὶ
σκύλακος τὸ ὀργίζεσθαι. ὁ δὲ τὸ ἐν δὲ θετον γίνεσθαι τῆς τοῦ
μέρος τοῖς ὀφθαλμοῖς. ὁ δὲ σκύναι τὸ χαλεπαίνει, δὲ
τῆς τοῦ ὀπισκυνῶν κατέλκεν τὰς χαλεπαίνοντες. Γόμφος
παγῆ. ἡ κεῖν ἡ πολυσταθεῖς, σκληρὰ καὶ ἥχον ποιῶν
τα, ὡσπερ αἱ κεκαρφαμέναι ἀνίδες. Πινακίδον δὲ πο-
σῶν. ἡ δὲ ποσῶν τὰ ῥήματα, ὡσπερ πίνακας δὲ πο-
σῶν. ὡς Εὐειπίδης σκινδάλμους. πινακίδες ἡ αἱ με-
γάλα ἀνίδες τῆς ποσῶν. δίκην ἀνίδων τῆς ἐκ νεῶς δὲ πο-
σῶν ἐν τελευτῇ. Γηγυῖ φουσηματι. ἡ μετὰ ὡς
ὡς τε σεις μὲς ποιῶν. ἀρχαία γὰρ ὑπονοῖα τὸς ὑπο-
πνεύ-
μάτων κατεχομένης σείσθαι πῶς γὰρ.

Βασανίστρια λίαν,
Γλῶσσαι ἀνελιασμοῦ, φθονεργίαι
Κινῶσα χαλινούς,
Ῥήματα δαυομένη,
Καταλεπτολογήσῃ,
Πλεμῶνων πολὺν πόνον.

*Numerumq; retortrix
Lingua volubilis, invidiosa
Motura lupatum:
Dum sua verba secant
C Tenui ore sonabit,
Magnum anhelitus onus.*

Σχόλια. Λίαν. ἡ τὸν ὡς κίση. Απολλώνιος δὲ
ὁξύνει. ὡς λίαν. λίαν ἡ ἐκτελεμμένη ἡ λεία. οὕτω
γὰρ λέγοντο οἱ τοῖς τοῖς ἀσπράγγοι. ἀφ' ὧς οἱ λίαν οἱ
ἰαχία. Καλλίστρατος δὲ, θειδίων λεπλὸν σφάδρα. ἀφ' οὗ
ὁ οἱ ἰαχία λεπλὸν, λίαν λέγονται. ἄλλως, λίαν ἐκτε-
τελεμμένη καὶ ὁλίσθη γλῶσσα. ὁ δὲ τὸ ἐν τοῖς λόγοις
εὐαπόφυκτον. ἄλλως, λίαν καλῶς, τὰς ὑφ' ἡμῶν κα-
λεμνῶς, σφυγνῶς ἀσπράγγους. οἱ τοῖς τοῖς ἡ, δυσρο-

πικροῖς ἐσιν ἐν τῶ παίζειν. λέγει ἡ πῶς Εὐειπίδης. ὡς δὲ
τὸ ἰπποδάμονα καὶ τὰ λοιπὰ τὸ κινῶσα χαλινούς εἶπεν.
φθονεργίαι ἡ ὡς φθονομένης τῆς Εὐειπίδους ὁπὶ ὅφιν. δαυο-
μένη ἡ δὲ μετὰ ἡ. διαρῆ. κατὰ τὴν ἡ τὰ Αἰχὺλε
ῥήματα. κατὰ λεπτολογήσῃ, ἡ τῆς Αἰχὺλε λεπτολογίαν
λεπλῶς βαλῶνται ὁ Εὐειπίδης. Πλεμῶνων πολὺν πόνον.
τὰ γὰρ τοιαῦτα ῥήματα καὶ πολλοῦ ἐξέρχονται
πόνου.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ
Σκηνὴ δευτέρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ, ΔΙΟΝΥΣΟΣ,
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

Τελευταίη.

BISETVS. Εὐειπίδης, καὶ Αἰχὺλος παρόντος
Διονύσου πρὸς τὴν φωνήν φιλοτίμως, καὶ εἰσιπτικῶς ὁ δὲ

Εὐ. Οὐκ ἀν μεθείλω τῆς θῆρας, μὴ νυθέ-
ται.

Κρείττων γὰρ εἶναι φημι τούτῃ πῶς τῇ.

Δι. Αἰχὺλε τὴν σιγῆς; ἀφ' ὧς γὰρ τῆς λόγου.

Εὐ. Αποσεμνωεῖται ὡς φωνῇ, ἀπὸ ἐκείνου

ἐν τῇς φωνῇ δαίμονι ἐπεκατεύετο.

Δι. Ὡς δαίμονι ἀνδρῶν, μὴ μετὰ λίαν λέ-
γει.

Εὐ. Εὐ. ὡς δὲ τόν, καὶ δέσμευμαι πάλιν,

ἀνθρώπων ἀρεσιποιοῦν, αὐτὰ δὲ δομον,

ἔχοντ' ἀχάλινον, ἀρεατὴς, ἀπύλωτον σῶ-
μα.

Αὐτὴν ἀλπίον, κομποφακελορρήμονα.

Σχόλια. Οὐκ ἀν μεθείλω. ἡ γὰρ ὁ δὲ μεθείλω.
κορωνίς ἡ ἐσόντων τῶν ὑποκαταστάσεων. οἱ ἡ σίχτοι ἡ ἀμειβοί
ἀρεατὴς ἀκατάληκτοι μέ. ὡς τελευτῶν, ὑμῶς ἡ τῇς
μέ. τίς μέλος ἐπὶ ὧς. ὁπὶ τῶ τέλει κορωνίς. Αἰσθάνει

ACTVS III. SCENA II.

EVRIPIDES, BACCHVS,
ÆSCHYLVS.

E

Senarij.

πλεόνων εἰς ἑσπερινῇ. ὁ τέλος ὑπὸ αὐτῆς μόλις παύοντ', καὶ
ὡς ὁμοιότης, ὁ ἀντιλογίας φήμις σύμβασιν ποιῶνται.

EV. *S*Edem haud reliquerim, ne moneas me
modo.

F *Nam doctiorem me esse dico hoc Æschylo.*

BAC. *Æschyle mi, quid taces? nam verba hæc
percipis.*

EV. *primum magnifice se geret, quod undique
Verborum monstra loquatur in Tragedijs.*

BAC. *Mine opifex, ne loquare nimium gran-
dia.*

EV. *Noui ego, qui vir fiet: & dudam comperi
Hominem, feros reddentem alios, ore improbo,*

G *Effreni, incontinenti, ianua
Egente, futilem, ampullosis turgidum*

γὰρ τῆς λόγου. ὁ δὲ λέγει, ὡς ὁ δὲ χαρῆσαι ὁ δὲ θρόνου,
φάσκων εἶναι ὁ δὲ κρείττων. Αποσεμνωεῖται. ἡ ἀντὶ τοῦ
δὲ νοεῖται σιωπῶν. ὑπερηφανεῖ πάλιν ὁ περὶ τοῦ ζῶντος
σεμνότητος γὰρ ἕνεκα ὁππολὺ ἐσώπῃ Αἰχὺλος, ὁ δὲ τοῖς